

VOORLOPIG VERSLAG

Nr. 4

(De vroegere stukken zijn gedrukt in de zitting 1961—1962)

De bijzondere commissie, in welke handen dit wetsontwerp is gesteld, heeft de eer daaromtrent het volgende voorlopig verslag uit te brengen.

Vele leden konden zich verenigen met de wijze waarop in dit wetsontwerp uitvoering wordt gegeven aan de Verordening nr. 11 van de Raad van de E.E.G. Zij zouden echter gaarne vernemen waarom de omschrijving „naar gelang van het land van herkomst of bestemming van de vervoerde waren” niet in de considerans is opgenomen.

De betekenis van deze verordening nr. 11 is naar de mening van deze leden overigens beperkt. Met name in een land als het onze, waar het verrichten van internationale transportdiensten een belangrijk deel van de exportactiviteit vormt, met als gevolg, dat het bij de arbeidsverdeling binnen de gemeenschappelijke markt bij uitstek is aangewezen op het verrichten van een vervoerstaak, is het niet te verwachten, dat vervoersondernemers zich aan de bedoelde discriminaties schuldig maken.

Enkele leden, die de bepalingen van dit wetsontwerp, en voornamelijk die in artikel 2, te ingrijpend achtten, vroegen of de doelstellingen van de artikelen 14, eerste lid, en 16 van de Verordening nr. 11 niet met minder vergaande voorschriften bereikt zouden kunnen worden.

Vele andere leden vroegen of nu in feite voor het hele Europese beroepsvervoer de verplichting van publicatie van vervoerprijzen en vervoervoorwaarden wordt ingevoerd. Welke nadere argumentatie — behoudens die in de memorie van toelichting — kan de Regering aanvoeren om buiten kijf te stellen, dat met de aanvaarding en toepassing van deze verordening in feite deze publiciteit in principe en in concreto wordt ingevoerd? Denkt de Regering nu werkelijk, dat zij in een later stadium, bij de inwerkingtreding van het totale Europese vervoersbeleid, deze publiciteit weer teniet zou kunnen doen, zo vroegen deze leden.

Eveneens zouden deze leden gaarne vernemen of door de Europese Commissie en de Nederlandse Regering voldoende maatregelen worden genomen om een effectieve uitvoering van de verordening nr. 11 te waarborgen. Heeft de Regering in de Raad van Ministers waarborgen verkregen, dat artikel 26, eerste lid, op bevredigende wijze door de Europese Commissie zal kunnen worden uitgevoerd? Zijn hiervoor in het personele vlak voldoende maatregelen genomen? Deze leden vroegen de Regering hierover nadere gegevens te verstrekken.

Een controle kan immers — aldus deze leden —, met name in de vervoerssector, tot gevolg hebben, dat de malafide ondernemers de situatie gaan uitbuiten en zo hun positie versterken ten koste van de bonafide ondernemers.

De vele eerder aan het woord geweest zijnde leden deelden de mening van de regering, dat de verordening nr. 11 en dus ook het onderhavige wetsontwerp niet van toepassing zijn op de wateren, waarvoor de Akte van Mannheim geldt. Gelet op de omstandigheid, dat de Centrale Rijnvaart-Commissie de met de materie van deze verordening samenhangende vraagstukken in studie heeft, en op het overleg dat nu plaats heeft met de Commissie van de E.E.G., konden zij er zich mede verenigen, dat de Rijnvaart niet bij een uitdrukkelijke wetsbepaling wordt uitgezonderd. Het achterwege laten daarvan

brengt huns inziens geen wijziging in het regime van de Rijnvaart.

De vele andere leden vroegen echter of de stelling in de memorie van toelichting, dat het Rijnvervoer — met name wat betreft de publikatie — buiten de werkingssfeer van deze verordening valt, nog wel houdbaar was in het licht van het eerste lid van artikel 2 van de Verordening.

Sommige leden zouden gaarne van de regering vernemen of zij de Verordening nr. 11 in strijd acht te zijn met de Akte van Mannheim. Zij vroegen ook of het waar is dat de Centrale Rijnvaart-Commissie bij het totstandkomen van de verordening niet is geraadpleegd.

De vraag of de verordening ook van toepassing is op de Rijnvaart is vooral van belang voor het vervoer met derde landen, in het bijzonder Zwitserland, zo stelden zeer vele leden. Welke gevolgen verwacht de regering met betrekking tot dit vervoer van de publikatieplicht?

De sommige, hierboven aan het woord zijnde, leden vroegen tenslotte op welke wijze de regering zich voorstelt te voorkomen, dat van de gegevens ten nadele van de Nederlandse belangen een ander gebruik wordt gemaakt dan het in de Verordening bedoelde.

Aldus vastgesteld, 14 maart 1963.

- VAN DER GOES VAN NATERS
- MAENEN (JOS)
- SCHMAL
- DE RUITER
- VERKERK
- POSTHUMUS
- NEDERHORST
- VAN DEN HEUVEL
- ZEGERING HADDERS
- VAN DER PLOEG ¹⁾
- KODDE
- VAN DIJK
- BIESHEUVEL
- SCHILTHUIS
- SCHUIJT.

¹⁾ Plaatsvervanger van de heer Janssen, die wegens ziekte verhinderd was aan de vaststelling van dit verslag mede te werken.